

[Weikop.]

regering overtog regeringen og dermed handelsministeriet? Hvordan stillede det sig egentlig dengang, det ærede medlem hr. Krag var handelsminister? Ja, se, det ærede medlem hr. Krag fik da ikke som Aladdin, der legede på slotspladsen, en appelsin i sin turban; selvom en appelsin på grund af restriktionerne dengang var noget meget sjældent, fik det ærede medlem hr. Krag noget, der var meget mere værdifuldt, for han fik stillet et milliardbeløb til rådighed gennem Marshallhjælpen. Men, ærede medlem hr. Krag, blev der overskud af den grund? Da regnskabet blev gjort op, da det ærede medlem hr. Krag forlod slotspladsen, var der et betydeligt underskud på den danske betalingsbalance. Og nu kommer vi til det: Hvordan ville det ærede medlem hr. Krag dengang have fået underskuddet ud af verden? Skulle det virkelig være muligt, at det ærede medlem hr. Krag har glemt dette? Jeg kan ikke gå ind på det altsammen, det ville føre for vidt. (*Hans Hedtoft*: Det tror jeg også!). Ja, det er jeg enig med det ærede medlem hr. Hans Hedtoft om. Socialdemokratiet opstillede nemlig så mange punkter med hensyn til, hvad man skulle gøre og ikke gøre, at det ville være ubehageligt, hvis jeg begyndte at læse alle de punkter op for det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Det skal jeg lade ligge. Men jeg skal minde om noget andet, nemlig dette, at det ærede medlem hr. Krag førte for 800 mill. kr. varer over fra friliste til bunden liste, altså den traditionelle måde for socialdemokratiet at ordne tingene på, og at det ærede medlem hr. Krag var ganske klar over, at en forbrugsbegrænsning måtte til for at spare udenlandsk valuta. Det viste den senere udvikling også, og jeg husker, at det ærede medlem hr. Hans Hedtoft i en tale — jeg tror det var i Aarhus — sagde, at hvis disse foranstaltninger, som var ridset op, ikke hjalp, måtte man gribe til direkte rationering — hvis jeg ikke husker fejl. Priserne ville man klare ved hjælp af udvidet priskontrol, fordi man var klar over, at en mindre varemængde måtte øve et pres på priserne.

Jeg kunne lide at spørge det ærede medlem hr. Krag, om den politik, som han lagde op til, ikke ville have ført til flere restriktioner, og om den forbrugsnedgang, man tilstræbte dengang, ikke ville have påvirket produktionen i nedadgående retning, for formålet

var vel at begrænse valutaforbruget. Jeg tror, jeg har lov til at sige, at det ærede medlem hr. Krag var helt klar over, at den politik, han dengang skitserede, ville øve et pres på priserne i opadgående retning, for ellers var der jo heller ikke anledning til at udvide priskontrollen. Det var med andre ord en politik, der kunne føre til et større omkostningsniveau og dermed svækkede eksportmuligheder og vore produktionsmuligheder.

Jeg ser, at min taletid er ved at være udløbet, så jeg skal ikke fortsætte. Jeg vil slutte med at sige, at jeg håber, at vi, når vi næste gang skal drøfte vareforsyningsloven, er nået dertil, at vi kan få en lov, der tager sigte på mere normale forhold.

Formanden: Jeg finder igen anledning til at gøre opmærksom på, at det ikke er tilladt at tiltale noget medlem direkte.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Ingen kan naturligvis ønske, at en bemyndigelseslov som vareforsyningsloven skal opretholdes længere end påkrævet. Det er en lovgivning af ekstraordinær karakter, der ingen berettigelse eller berettigelse har under normale forhold, men selvom der iøvrigt i løbet af det sidste år er sket en betydelig afvikling, hvad jeg er særdeles tilfreds med, må det alligevel siges, at det ville være betænkeligt, om man på det nuværende tidspunkt helt ophævede loven og derved udelukkede muligheden for at gribe ind, hvis situationen ændredes. Stabilitet eller sikkerhed kan der ikke siges at herske i verdensøkonomien, og Danmark med sin store udenrigsomsætning er meget følsom og sårbar overfor forskydninger i verdensmarkedets prisforhold.

Det har da også vist sig at være muligt at lempe restriktionspolitikken i betydelig grad, selvom vareforsyningsloven består, og jeg går ud fra, at denne afviklingspolitik vil blive fortsat. Jeg finder også anledning til at minde handelsministeren om, at loven er en vareforsyningslov og ikke en beskyttelseslov, hvad jo også i høj grad er fremhævet ikke mindst af venstres ordfører i dag. Men altså som en sikkerhedsforanstaltning mener jeg at vi bør beholde loven et år endnu.

For 2—3 år siden, da det ærede medlem hr. Krag var handelsminister, var der også en periode, da man var et langt stykke fremme ad afviklingsvej, men så kom Korea-krigen og den voldsomme oprustning i ver-